

Chambre des Représentants.

SÉANCE DU 13 JUILLET 1921.

Projet de loi

sur la légitimation des enfants dont les parents ont contracté mariage à l'étranger pendant la guerre (1).

RAPPORT

FAIT, AU NOM DE LA COMMISSION (2), PAR M. TSCHOFFEN.

MESSIEURS,

Votre Commission de la Justice s'est unanimement ralliée au principe du projet de loi qui vous est soumis, dont les motifs sont justement déduits dans l'exposé du Gouvernement.

Elle vous propose à l'article 1er une modification de forme:

Le texte du projet porte : « Les enfants naturels non reconnus dont les père et mère ont contracté mariage *devant un officier de l'état civil étranger*, etc. »

Elle vous suggère la suppression des mots « *devant un officier de l'état civil étranger* » et leur remplacement par l'adverbe « valablement ».

L'article 1 se lirait donc comme suit : « Les enfants naturels dont les père et mère ont valablement contracté mariage à l'étranger... »

Exiger que le mariage ait été contracté à l'étranger devant un officier de l'état civil c'est ouvrir une source de difficultés et prévoir une condition qui serait parfois inconnue des lois du pays où le mariage a été célébré.

Le législateur belge s'est préoccupé déjà de la validité des mariages contractés à l'étranger et quand il a arrêté les termes de la loi du 20 mai 1882 il a repoussé la condition insérée dans le présent projet.

Il paraît prudent de s'en référer simplement aux dispositions de cette loi qui détermine les conditions de validité des mariages contractés hors Belgique.

D'autre part, votre Commission n'a pas aperçu l'utilité de la disposition de l'article 2 dont elle vous propose la suppression.

Le Rapporteur,

PAUL TSCHOFFEN.

Le Président,

ÉMILE BRUNET.

(1) Projet de loi, n° 415.

(2) Composition de la Commission : MM. Brunet, président, Begerem, Colleaux, Crick, De Bue, Dejardin, de Selys Longchamps, Dréze, Lebeau, Mabille, Neven, Pirard (Henri), Poncelet, Soudan, Tschoffen et Van Dievoet.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 13 JULI 1921.

Wetsontwerp

betreffende de wettiging der kinderen wier ouders gedurende den oorlog in het buitenland een huwelijk hebben aangegaan ⁽¹⁾.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE (2) UITGEBRACHT DOOR DEN HEER TSCHOFFEN.

MIJNE HEEREN,

Uwe Commissie voor de Justitie heeft zich eenparig aangesloten bij het beginsel van het wetsontwerp, dat u is voorgelegd en waarvan de gegrondheid in de Memorie van Toelichting volkomen is gewettigd.

Zij stelt u voor, een vormelijke wijziging te brengen in artikel 1.

De tekst van het ontwerp luidt : « De niet erkende natuurlijke kinderen wier vader en moeder tusschen 4 Augustus 1914 en 30 September 1919 een huwelijk hebben aangegaan *voor een ambtenaar van den burgerlijken stand in het buitenland*, enz. »

Volgens de Commissie zou men de woorden : « *voor een ambtenaar van den burgerlijken stand in het buitenland* » kunnen doen wegvallen en ze vervangen door het bijwoord « geldig ».

Artikel 1 zou bijgevolg gelezen worden als volgt : « De natuurlijke kinderen, wier vader en moeder een huwelijk geldig aangegaan hebben in het buitenland,.... »

Stelt men als verplichting het aangaan van het huwelijk voor een ambtenaar van den burgerlijken stand in het buitenland, dan gaat men menig bezwaar te gemoet en dan voorziet men tevens eene voorwaarde, die soms niet mocht voorkomen in de wetten van het land, waar het huwelijk voltrokken werd.

(1) Wetsontwerp, nr 415.

(2) Samenstelling van de Commissie : de heeren Brunet, voorzitter, Begereim, Colleanx, Crick, De Bue, Dejardin, de Selys Longchamps, Drèze, Lebeau, Mabilie, Neven, Pirard (Henri), Poncelet, Soudan, Tschoffen en Van Dievoet.

De Belgische wetgever had reeds het oog op de geldigheid van de huwelijken aangegaan in het buitenland en, wanneer hij den tekst der wet van 20 Mei 1882 vaststelde, wilde hij de voorwaarde, die in het onderhavig ontwerp is gesteld, daarin niet opnemen.

Het komt voorzichtig voor, zich eenvoudig te gedragen naar de bepalingen dier wet, waarbij de vereischten tot geldigheid der buiten België gesloten huwelijken worden vastgesteld.

Anderzijds kwam het aan de Commissie voor, dat de bepaling van artikel 2 onnoodig was; zij stelt u voor, ze te doen wegvallen.

De Verslaggever,

PAUL TSCHOFFEN.

De Voorzitter,

ÉMILE BRUNET.

